

ת"פ 44247/07 - מדינת ישראל נגד היתאם אבו ענזה (אחר/נוסף)محمد אבו ענזה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44247-07 מדינת ישראל נ' אבו ענזה(אחר/נוסף)
תיק חיצוני: 331209/2022

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחזין מتابיעות ירושלים
נגד היתאם אבו ענזה (אחר/נוסף)
הנאשם محمد אבו ענזה
המשיב הפורמלי שנייהם ע"י ב"כ עו"ד אחמד ותד

החלטה

1. לפניה בקשה לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט- 1969 (הפסד"פ) לחייב רכב פולקסווגן מ"ר 6249276 (הרכב) וכן סך של 6,720 ₪ שננתפסו עם ערכובו של הנאשם.

רקע

2. בראקע הדברים הרשעתו של הנאשם וגזרת דיןו בגין הסעת שלושה שב"חים או יותר, עבירה שבוצעה ברכב ביום 17.7.2022. גזר הדין ניתן ביום 18.1.2023. גופו כתוב האישום כלללה בבקשת חילוט ביחס לרכב ולכיספים כאמור לעיל מכוח סעיף 39 לפסד"פ.

3. היום שמעתי טיעונים ביחס לבקשת המדינה, ובמסגרתה הובא לעדות המשיב הפורמלי, محمد אבו ענזה, אחיו של הנאשם, הבעלים הרשום של הרכב - עובדה עליה אין מחלוקת - ונחקר ע"י הצדדים.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את הצדדים, נחה דעתני כי דין הבקשה בעניין הרכב להתקבל, בעוד הבקשה בעניין הכספיים דינה להידחות.

5. הסעיפים הרלבנטיים לעניינו נקבעו בפסד"פ:

סמכוות לתפוס חפצים

32. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעבירה,
עמוד 1

או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כScar בעד ביצוע עבירה או באמצעות ביצועה.

צו חילוט

39. (א) על אף האמור בכל דין, ראשין בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, **לצאות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32**, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.

(ב) ניתן חפץ שכר بعد ביצוע עבירה או באמצעות ביצועה ולא חל עליו אחד התנאים האחרים האמורים בסעיף 32, לא יהולט אלא אם החפץ ניתן מאת בעליו, או מאת המחזיק בו כדין, או על דעתו, שכר بعد ביצוע העבירה **שעליה הורשע הנידון**, או **כאמצעי לביצועה**, או بعد ביצוע עבירה אחרת הקשורה בעבירה שבה הורשע הנידון, או במקרה לביצוע העבירה האחרת; ואין נפקא מינה אם ביצע הנידון את העבירה האחרת ואם לאו, ואף אם לא נתכוון לבצעה.

(ג) צו חילוט לפי סעיף זה יכול שייתן בין בגזר הדין ובין על פי עתרה מטעם טובע.
[ההדגשות הוספו]

6. בספרו "על סדר הדין בפליליים" (חלק ראשון כרך ב', תשס"ח-2008) סקר כב' השופט קדמי את הדין הנוגג, ציין כי שילוב סעיפים 32 וסעיף 39 מחייב, כי הנאשם יהיה בעל החפץ וכי הנאשם הורשע במעשה העבירה שנעבירה בחפץ או לגביו (עמ' 735). עוד ציין שם תוך הפניה לפסיקה, כי התכלית של חילוט הפוגעת בזכות הקניין, היא עונשיותהן ביחס לחיות החפץ כל' שבו נעבירה עבירה והן ביחס לשלילת טובת הנאה הצומחת מביצוע העבירה באמצעותו (שם, עמ' 733), וכי תכלית זו מוצדקת כטיטה בזכות הקניין שהיא זכות חוקתית_CIDOU, כל זאת במקרים המתואימים.

7. בעניינו, אין מחלוקת, כי הרכב רשום על-שם המשיב הפורמלי, האח, שאף נחקר במשטרה ונחקר לפניי היום. אלא שכדוע, רישום במשרד הרישוי הוא הצהרתי, דקלרטיבי, אינו מהותי, קונסטיטוטיבי, ויש לבחון כל מקרה לגופו - ראו בהקשר זה רע"א 5379/95 **סהר חב' ישראלית לביטוח בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** (מיום 17.6.1997, בפסקה 9).

8. לאחר ששמעתי את המשיב הפורמלי ועיינתי בהודעתו במשטרה, נחה דעתך כי גם אם הוא הבעלים הרשום של הרכב, הרי שהרכב היה בשימוש פעיל של הנאשם באופן קבוע. זאת ועוד, בצדוק הפונתה ב"כ המאשימה בכתב האישום התלוים וועמדים נגד המשיב הפורמלי, שביחס אליהם עומדת לו חזקת החפות. במאזן ההסתברויות הוכח כי הרכב הנ"ל שימש לכארה באופן קבוע, או לפחות חוזר ונשנה, להסעת שב"חים.

9. משכך הדבר, הרכב שימש לביצוע העבירה בהתאם להודאת הנאשם והרשעתו על-פייה, והוא בבעלותו האפקטיבית לפחות חלק משמעותי משעוני זמן השימוש בו. لكن, מתקיימים התנאים בסעיפים 32 ו-39 לפס"פ, ושל חומרת העבירה והנזק הפטונצייאלי לביטחון המדינה הנשקף מעבירות מסווג זה - בקשה החלטות במקומה, ואני בעתר לה. لكن מורה על חילוט הרכב.

10. **אשר לחייב הכספיים** - אין מקום להיעתר לבקשתו, שכן לא יוכה לנאים עבירה של הסעה בתשלום, ועל המדינה להוכיח מעבר לספק סביר, כי הכספיים נוגעים לביצוע העבירה, ואין זה המצב שכאנו. לכן אני מורה על השבת הכספיים לנאים או למי מטעמו.

לביקשת הסניגור במעמד הקראת ההחלטה, מעכב את ביצוע חילוט הרכב עד ליום 1.3.2023. ככל שלא יוגש ערער במועד, ניתן יהיה לחליט את הרכב בחלוף תקופת הערר (30 ימים).

אין מניעה להשיב את הכספיים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"ג, 23 ינואר 2023, במעמד
הצדדים.